

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No. 2006/06/245

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van [naam appellant] tegen een besluit van de examencommissie voor de bacheloropleiding economie aan de faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde (verweerster). Bij dit besluit is appellant opgelegd wegens fraude.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appellant heeft op 19 december 2005 (ingekomen op 9 januari 2006) beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 22 november 2005. Dit besluit is aan appellant bij schrijven van 29 november 2005 bekend gemaakt. Het beroep wordt, in verband met het kerstreces, geacht tijdig te zijn ingediend. Op 16 januari 2006 is het beroepschrift doorgestuurd naar verweerster met het verzoek na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was. Een schikking is niet bereikt. Op 10 februari 2006 heeft verweerster haar verweerschrift ingezonden. Het beroep is behandeld ter zitting van het college van 8 maart 2006, waarbij appellant in persoon is verschenen en verweerster vertegenwoordigd werd door de voorzitter van de examencommissie, [...].

II. FEITEN EN GESCHIL

Bij tentamens is de instructie dat kandidaten uitsluitend de door verweerster toegestane tijden en tentamens hebben. De Aanstuiving heeft de surveillant tegenstaand dat appellant aantekeningen op de werktafel had. Verweerster heeft dit als fraude aangemerkt en heeft appellant als fraudemaatregel voor de rest van het studiejaar uitgesloten van de tentamens van de

e opleiding.

Volgens verweerster was het de derde maal dat appellant fraude pleegde. De eerste maal was een groepswerkstuk overgeschreven, de tweede maal had appellant zijn bijdrage aan een groepswerkstuk van het Internet gehaald zonder behoorlijke bronvermelding en deze laatste keer heeft appellant bij de aanvang van het tentamen de uitdrukkelijke opdracht gekregen de aantekeningen op te bergen en vervolgens trof de surveillant ze in de loop van het tentamen het werkblad aan.

Appellant is het niet met verweerster eens dat hij eerder al fraude heeft gepleegd en ook deze keer was er volgens hem sprake van een misverstand. Appellant licht dit als volgt toe. Het eerste fraudegeval betrof een examenonderdeel waarvoor hij later vrijstelling heeft verkregen; hij had niet de bedoeling aan het tentamen deel te nemen. Bij de tweede fraude ging het om een onvolledige bronvermelding, maar het internetadres was wel vermeld. De laatste zaak is volgens appellant een ongelukkige samenloop van omstandigheden als gevolg van ziekte. Enkele jaren geleden is bij hem diabetes geconstateerd en vooral in stresssituaties kan hij plotseling onwel worden. Dat weet hij niet meer precies wat er rond hem heen gebeurt. Hij

moet daarom ook dicht bij de uitgang van de tentamenzaal zitten. Ook tijdens dit tentamen is hij verschillende keren onwel geworden en hij is van plaats moeten veranderen. De derde maal dat hij onwel werd, heeft hij eten uit zijn tas gehaald en daarbij zijn de aantekeningen op zijn werktafel terecht gekomen onder het tentamenblad. Toen hij weer in de tentamenzaal terugkwam na een bezoek aan het toilet had de surveillant de aantekeningen gevonden, maar deze hadden voordien niet op de werktafel gelegen. Volgens appellant zijn de aantekeningen,

1. Partijen verschillen zoals ter zitting naar voren is gekomen primair van mening over eerdere fraudefeiten, waarbij verweester appellant gewaarschuwd heeft voor de gevolgen. Appellant ontkent dat er in die zaken sprake is geweest van fraude, maar heeft zich destijds niet verzet tegen de waarschuwing van verweester. Appellant kan de eventuele onjuistheid van die beslissing van verweester niet meer ter beoordeling in het geding inbrengen, nu hij destijds geen beroep heeft ingesteld.
2. Partijen verschillen niet van mening over de vraag of het nu voorgelegde feit valt onder wat als fraude wordt gezien, maar over de door verweester opgelegde sanctie.
3. Appellant was er door de gang van zaken van op de hoogte dat een nieuwe fraude hem zwaar zou worden aangerekend en eveneens wordt hij geacht op de hoogte te zijn van de regels die verweester hanteert met betrekking tot de goede gang van zaken bij tentamens. Appellant was er dus van op de hoogte dat de aanwezigheid van studiemateriaal op de werktafels door verweester als fraude wordt aangemerkt. Bovendien is hij er door de surveillanten voor de aanvang van het tentamen op gewezen dat hij verboden studiemateriaal op zijn werktafel had, maar hij heeft het niet goed opgeborgen.
4. Appellant stelt weliswaar dat het materiaal pas weer op zijn werktafel terecht is gekomen nadat hij onwel was geworden, maar het valt niet in te zien waarom appellant na de aanwijzing van de surveillanten niet zodanige maatregelen heeft genomen dat deze situatie zich niet zou kunnen voordoen. Ook wist appellant dat hij in tentamensituaties vaker onwel wordt en kan hij voorafgaand daarvoor de nodige maatregelen nemen. Appellant heeft door zijn handelwijze een risico genomen, dat voor zijn rekening komt. Het gaat daarbij niet om de vraag of daarbij sprake was van opzet.
5. Het college kan niet een beslissing in de plaats stellen van de beslissing van verweester. Het college kan slechts een besluit vernietigen als blijkt dat het in strijd is met de redelijkheid en de billijkheid.
6. Verweester heeft een zwaardere sanctie opgelegd dan wanneer er sprake is van een eerste fraude. Gezien de gang van zaken zoals deze uit het de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting naar voren is gekomen, is het college echter van oordeel dat verweester niet onzorgvuldig of onredelijk heeft gehandeld. Het college ziet daarom geen aanleiding het besluit van verweester te vernietigen.

IV. UITSPRAAK

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan op 8 maart 2006 door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. L.H.

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter,

mr. M.A.. Daniëls,
secretaris